

Sagen er kommen til orde ved tidligere Leiligheder, at Sagen stiller sig saaledes, at det er ganske overordentlig tvivlsomt, om der overhovedet er Trang til denne Reform, at det dernæst er overordentlig tvivlsomt, om der virkelig har klaret sig en bestemt Opfattelse om den Vej, der bør betrædes, hvis man overhovedet vil gaae ind paa Reformens Vej, og at Sagen fremdeles stiller sig saaledes, at man maa vente, at Regjeringens Stilling til den maa være den, at man hos denne kun vil finde Tilslutning for det, der under alle Omstændigheder bekæmpes ivrigt af den ærede Forslagsstiller. Det forekommer mig derfor i den Grad misligt at skrive videre ind paa denne Sags Behandling, at jeg for mit Vedkommende maa antyde som mit foreløbige Standpunkt, at jeg, hvis jeg ikke mod Forventning under 1ste Behandling skulde erfare, at Stemningen i Thinget er en ganske anden, end jeg har tænkt mig, agter at stemme mod Sagens Overgang til 2den Behandling, hovedsagelig af den Grund, at jeg ikke kan tænke mig, at man kan betragte den Tid, der ellers maatte anvendes paa Sagens Fremme, for vel anvendt.

Barfod: Jeg har saa tidt havt Ordet for denne Sag, at jeg, tiltrods for den Philippica, vi hørte fra den ærede Taler, som sidst havde Ordet, ikke føler mig opfordret til at udtale mig synderlig udførligt derom, men jeg maa dog tillade mig at gjøre opmærksom paa mit Forhold til denne Sag. Da jeg første Gang indbragte et Lovforslag angaaende denne Sag, havde jeg ikke selv udarbejdet det, men det var — som jeg dengang tillod mig at udtale — udarbejdet af en dygtig Jurist, hvis Anskuelse jeg ikke kunde Andet end tiltræde. Det var ligesaa kortfattet som dette, ja maaskee endnu mere kortfattet. Det kom herind i Thinget, indbragt af mig, og gav Anledning til en udførlig Behandling samt et Udvalgs Nedsættelse, men det blev ikke færdigt her i den Samling. Da Sagen anden Gang skulde bringes for, indbragte jeg ikke Forslaget, saaledes som jeg første Gang havde indbragt det, men saaledes som det var udarbejdet af det nedsatte Udvalg, thi det var mig ikke om at gjøre, om Lovforslaget lød saaledes eller saaledes, om det

var kort eller langt, naar det kun indeholdt Anskuelser, som stemte med mine. Deraf blev altfaa Følgen, at der i Thinget blev indbragt et Lovforslag, der — som den ærede Taler, der sidst havde Ordet, gjorde opmærksom paa — bestod af en Række af Paragrapher. Under Forhandlingerne her i Thinget meente man imidlertid, at flere af disse ikke vare nødvendige, og deri kunde jeg give Majoritetens Ret. Jeg havde maaskee saameget lettere derved, som — jeg gjentager det — det ikke var mit Arbejde, hvoraf der skulde staaes bort, men Udvalgets Arbejde, som jeg loyalt havde adopteret, og idet man star væk, blev dog det tilbage, som jeg ansaae for Kjernen. Jeg har nu atter indbragt Lovforslaget; dog heller ikke denne Gang har jeg skrevet det selv, men jeg har indbragt det saaledes, som det forrige Gang blev redigeret her i Thinget, og navnlig, som jeg gjorde opmærksom, da jeg indbragte Forslaget, saaledes, som det blev vedtaget ved tredje Behandling i Folkethinget, kun skrevet i det Sprog, hvori det var vedtaget ved anden. Naar jeg har tilladt mig at gjøre opmærksom herpaa, er Grunden for det Første den, at jeg har villet godtgjøre, at det ikke er mig om nogenformhelst Form at gjøre, men blot om det, som jeg maa ansee for Kjernen. Dernæst er det for at gjøre opmærksom paa, hvorledes jeg, ved nu her iaar at fremkomme med Forslaget, er, ved at skrive det, der sidst blev vedtaget, kommen til at gjøre mig skyldig i, hvad jeg vedgaaer er en Feil ved Forslaget. Jeg indrømmer og vedgaaer saaledes gjerne, at Forslaget ikke burde hedde: „Lov om nogle Endringer i Ehendeloven af 10de Mai 1854“, men at der burde tilføies „§ 59“, en Tilføining, der dog uden stor Møie kan gjøres, og som jeg for mit Vedkommende med Glæde skal foreslaae til 2den Behandling. Ligeledes burde der — men det blev heller ikke vedtaget sidst — i tredje Punktum, der begynder saaledes: „Gjør han det desuagtet, skal han give Ehendets Erstatning“, tilføies: „paa Ehendets Forlangende“, og der burde tillige tilføies, hvad jeg, som sagt, har overseet, da da det ikke stod i det, som vedtoges sidst, og fordi jeg saa loyalt som muligt vilde gjengive dette, at Sagen skal afgjøres som en privat